

JURISPRUDENTIENIEUWSBRIEF • BESTUURSRECHT

Landelijk Bureau Vakinhoud rechtspraak, team bestuursrecht

Externe email redactieJnB@rechtspraak.nl

Telefoon 088 361 1020

Citeertitels JnB 2025

Inhoud

In deze Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht vindt u de volgende onderwerpen:

Algemeen bestuursrecht	2
Handhaving	3
Omgevingsrecht	4
Omgevingswet	4
Wabo	7
Natuurbescherming	10
Volksverzekeringen	11
Sociale zekerheid overig	12
Bestuursrecht overig	12
AVG	12
Gewasbeschermingsmiddelen	13
Open overheid	14
Persoonsgegevens	15
Verklaring omtrent het gedrag	16

De Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht (JnB) komt – uitgezonderd in vakantieperiodes – elke week uit en bevat een selectie van de meest actuele en belangrijkste bestuursrechtelijke jurisprudentie. De uitspraken worden per (deel) rechtsgebied aangeboden. Door in de inhoudsopgave op het onderwerp van voorkeur te klikken komt u direct bij de uitspraken op het desbetreffende rechtsgebied. De essentie van de uitspraak wordt beknopt weergegeven in koptekst en samenvatting. De link onder de uitspraak leidt door naar de volledige tekst van de uitspraak.

Algemeen bestuursrecht

JnB 2025, 1035

ABRS, 15-10-2025, [ECLI:NL:RVS:2025:4927](#)

college van burgemeester en wethouders van Waadhoeke, appellant sub 1.

Awb 2:4

VERBOD VAN VOORINGENOMENHEID. Verlenen omgevingsvergunning realiseren recreatieve voorzieningen. Verwijzing naar uitspraken ABRS van 29-01-2025, [ECLI:NL:RVS:2025:340](#) (r.o. 9.3) en 03-06-2020, [ECLI:NL:RVS:2020:1317](#) (r.o. 9.2). I.c. wordt geoordeeld dat het besluit tot verlening van de omgevingsvergunning in strijd met artikel 2:4 van de Awb is genomen. Niet in geschil is dat de burgemeester ten tijde van het besluit tot verlening van de omgevingsvergunning ook het voorzitterschap van Stichting Keunstwurk vervulde. Ter onderbouwing van het betoog van het college dat de burgemeester zich van alle beraadslaging en besluitvorming over de omgevingsvergunning heeft onttrokken vanaf het moment dat zij wist dat de stichting de aanvrager van de omgevingsvergunning was, is een verklaring van de burgemeester overgelegd. Deze verklaring wordt niet gestaafd met enig ander bewijs. Het college heeft desgevraagd nog toegelicht dat besluiten tot verlening van een omgevingsvergunning ambtelijk worden voorbereid, waarna het besluit, zonder dat dit in een aparte collegevergadering wordt behandeld, door de gemeentesecretaris en de burgemeester worden ondertekend. Mede gelet op deze gang van zaken, waarbij de overige leden van het college niet expliciet worden betrokken bij de besluitvorming, is het aannemelijk dat de burgemeester door het besluit te ondertekenen invloed heeft gehad op de besluitvorming over deze omgevingsvergunning.

VOORBEREIDINGSPROCEDURE. I.c. wordt geoordeeld dat het gebrek dat het besluit in strijd met artikel 2:4, eerste lid, van de Awb is genomen, naar zijn aard niet zodanig is dat dat gebrek alleen hersteld kan worden door een nieuw ontwerpbesluit ter inzage te leggen. Het nieuwe besluit is genomen zonder betrokkenheid van de burgemeester. Er wordt dan ook geen aanleiding gezien voor het oordeel dat het college niet op de eerder gevoerde procedure heeft mogen terugvallen. Dit geldt ook voor de verklaring van geen bedenkingen en de verleende ontheffing, omdat bij het nieuwe besluit hetzelfde is vergund als bij het eerdere besluit.

JnB 2025, 1036

MK ABRS, 15-10-2025, [ECLI:NL:RVS:2025:4946](#)

college van gedeputeerde staten van Zuid-Holland.

Awb 6:7, 6:11

BEROEPSTERMIJN. VERSCHOONBARE TERMIJNOVERSCHRIJDING. AANGETEKEND VERZENDEN. I.c. wordt geoordeeld dat het beroep van de vereniging [...] ten onrechte niet-ontvankelijk is verklaard. Geen aanleiding wordt gezien de vereniging niet te volgen in haar stelling dat zij geen afhaalbericht heeft ontvangen. In dit verband is onder meer van belang dat de vereniging gemotiveerd heeft uiteengezet dat zij hetzelfde probleem met de poststukken van de rechtbank heeft ervaren. Verder is van belang dat de vereniging zelf heeft gebeld om te informeren waar het besluit bleef. Gelet hierop en op de conclusie van a-g Wattel van 15-03-2024, [ECLI:NL:PHR:2024:355](#), heeft de vereniging het aan de gegevens van PostNL ontleende vermoeden ontzenuwd. Daarom moet worden aangenomen dat het besluit

niet op regelmatige wijze op het adres van de vereniging is aangeboden. De vereniging kon dus niet weten dat het besluit was genomen totdat zij daar zelf naar heeft geïnformeerd. Verwijzing naar uitspraak ABRS van 02-04-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:1406](#). In dit geval bedraagt de beroepstermijn zes weken. Omdat de rechtbank het beroep van de vereniging binnen zes weken nadat de vereniging van het besluit op de hoogte is gesteld, heeft ontvangen, heeft zij ten onrechte geoordeeld dat de vereniging verwijtbaar te laat beroep heeft ingesteld.

JnB 2025, 1037

MK ABRS, 15-10-2025, [ECLI:NL:RVS:2025:4941](#)

Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen (CBR), appellant.

Awb 4:6

HERZIENING. Derde afwijzing herzieningsverzoek van besluit onderzoek naar alcoholgebruik. Verwijzing naar uitspraken ABRS van 04-05-2021, [ECLI:NL:RVS:2021:963](#), en 21-02-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:722](#). I.c. heeft [wederpartij] een aantekening mondeling vonnis, twee e-mails van zijn advocaat in de strafzaak en een brief van het bestuur van de rechtbank Amsterdam overgelegd. Geoordeeld wordt dat de door [wederpartij] overgelegde stukken geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn die het CBR aanleiding hadden moeten geven tot heroverweging van het primaire besluit, dat losstaat van de strafrechtelijke procedure en waarbij met het oog op de verkeersveiligheid is besloten dat hij onderzoek moet laten doen naar zijn rijgeschiktheid. Aangezien het CBR zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat er geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn, kan dat de afwijzing van het verzoek om terug te komen van het besluit op bezwaar in beginsel dragen. Er wordt geen aanleiding gezien voor het oordeel dat de afwijzing van het herzieningsverzoek evident onredelijk is.

[Naar inhoudsopgave](#)

Handhaving

JnB 2025, 1038

Voorzieningenrechter Rechtbank Noord-Nederland, 02-10-2025, [ECLI:NL:RBNNE:2025:3969](#)

college van gedeputeerde staten van Drenthe.

Awb 5:15

HANDHAVING. Buitenbehandelingstelling handhavingsverzoek lelieteelt. I.c. komt de voorzieningenrechter tot het voorlopig oordeel dat het bestreden besluit onrechtmatig is en dat de aanvraag door het college in behandeling moet worden genomen. De lelietelers die zijn genoemd in het handhavingsverzoek van de provincie Drenthe ontvangen subsidie voor lelieteelt. Daarmee wordt voldoende aannemelijk geacht dat de telers op gronden in Drenthe (gaan) telen. Dat gebeurt op jaarlijks wisselende percelen. Het bestuursorgaan is in staat daar onderzoek naar te doen, gelet op de bevoegdheden van haar toezichthouders in artikel 5:15 e.v. van de Awb. Daarbij wordt ook betrokken de verplichting van de gebruikers van gewasbeschermingsmiddelen in artikel 67 van EU-Verordening 1107/2009 om een registratie bij te houden van gebruikte middelen. Overigens is door het college niet onderbouwd waarom

het aanwijzen van het perceel noodzakelijk is om eventueel handhavend op te treden tegen lelietelers waarvan vast zou staan dat het bedrijf op gronden in Drenthe lelies teelt met gebruik van gewasbeschermingsmiddelen.

JnB 2025, 1039

Rechtbank Limburg, 19-09-2025, [ECLI:NL:RBLIM:2025:9053](#)

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Weert.

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo)

HANDHAVING. OVERTREDING. BOUWVERGUNNING. VOORSCHRIFTEN. Afwijzing handhavingsverzoek naastgelegen pand. Akoestische problematiek. I.c. wordt geoordeeld dat het college onvoldoende heeft gemotiveerd en onderzocht of sprake is van een overtreding van het vergunningvoorschrift vier uit de bouwvergunning van 1992. In tegenstelling tot wat het college aanneemt, is het naar het oordeel van de rechtbank in beginsel mogelijk om tot handhaving van een vergunningvoorschrift uit een oude bouwvergunning over te gaan, ook als dat vergunningvoorschrift verwijst naar eisen voor geluidwering in een niet meer geldende bouwverordening van de gemeente. Het college had niet reeds om die reden kunnen concluderen dat handhaving niet zou kunnen. Het college heeft in het bestreden besluit en ook in het primaire besluit niet onderzocht wat de eisen uit de bouwverordening zoals die gold ten tijde van het verlenen van de bouwvergunning uit 1992 waren en vervolgens of de scheidingswand in het pand van de buurman van eiser voldoet aan die eisen. Dat had het college moeten doen omdat zij anders niet kan bepalen of er wel of geen sprake is van een overtreding van het voorschrift uit de vergunning.

[Naar inhoudsopgave](#)

Omgevingsrecht

Omgevingswet

JnB 2025, 1040

Rechtbank Zeeland-West-Brabant, 13-10-2025, [ECLI:NL:RBZWB:2025:6905](#)

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Dongen.

Omgevingswet

Invoeringswet Omgevingswet 4.3 aanhef en onder a

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo)

OMGEVINGSWET. HANDHAVING. OVERGANGSRECHT. WABO. Last onder dwangsom. I.c. wordt geoordeeld dat het beroep gegrond is. Het verzoek om handhaving van de Wabo is door derde partij gedaan op 25 juli 2023. Dat betekent dat in dit geval de Wabo, zoals die gold vóór 1 januari 2024, van toepassing blijft. Het college heeft niet het juiste wettelijke kader toegepast. Het college is immers bij de beoordeling uitgegaan van de Omgevingswet, en niet van de Wabo. Dit betekent dat de bestreden besluiten I en II voor vernietiging in aanmerking komen. De rechtbank ziet ook aanleiding voor het herroepen van het primair besluit. In de bezwaarprocedure heeft het college immers terecht geconstateerd dat bij een onherroepelijke omgevingsvergunning – zoals hier het geval is – geen sprake kan zijn van een wijziging van

ondergeschikte aard, als er afwijkend van die onherroepelijke omgevingsvergunning wordt gebouwd. Dit is tussen partijen ook niet in geschil.

Dat betekent dat het college een nieuw besluit op het handavingsverzoek van derde partij zal moeten nemen.

JnB 2025, 1041

MK Rechtbank Oost-Brabant, 10-10-2025, [ECLI:NL:RBOBR:2025:6266](#)

raad van de gemeente Vught, de raad.

Omgevingswet (Ow) 9.1, 9.7

Aanvullingswet grondeigendom Omgevingswet 4.1

Wet voorkeursrecht gemeenten (Wvg)

OMGEVINGSWET. VOORKEURSRECHT. OVERGANGSRECHT. De regels over het voorkeursrecht in de Wvg zijn sinds 1 januari 2024 overgegaan naar de Ow. Artikel 4.1 van de Aanvullingswet grondeigendom Omgevingswet bevat het overgangsrecht voor lopende procedures over het voorkeursrecht. Op grond van artikel 4.1, eerste lid, van de Aanvullingswet grondeigendom Omgevingswet blijft het oude recht van toepassing als voor de inwerkingtreding van de Ow een besluit tot voorlopige aanwijzing van gronden of een besluit tot aanwijzing van gronden is genomen. Het besluit van de raad om het voorkeursrecht te vestigen is van 1 februari 2024. Daarom is in deze zaak de Ow van toepassing, wat tussen partijen overigens ook niet in geschil is.

VESTIGING VOORKEURSRECHT. Vestiging voorkeursrechten op verschillende percelen. De raad heeft het voorkeursrecht gevestigd om grip te houden op de ontwikkeling van duurzame energie en om grondspeculatie te voorkomen. I.c. wordt geoordeeld dat de raad in dit stadium van de besluitvorming tot vestiging van het voorkeursrecht in de zoekgebieden kon overgaan met het oog op de ontwikkeling van zonneparken. De Ow bevat de mogelijkheid om vooruitlopend op definitieve keuzes het voorkeursrecht te vestigen voor toekomstige ontwikkelingen, ook als nog niet duidelijk is of, en zo ja, waar de zonneparken precies worden gerealiseerd en de besluitvorming daarover nog niet is uitgekristalliseerd. De rechtbank vindt de realisatie van zonneparken in de toekomst ook niet evident onuitvoerbaar. Voor de (meeste) percelen van eisers heeft de raad echter niet goed gemotiveerd waarom hij bij vestiging van het voorkeursrecht is gebleven. De raad past zelf het uitgangspunt toe dat realisatie van zonneparken op 30 m van woningen is uitgesloten. Ook heeft de raad woonpercelen buiten de vestiging van het voorkeursrecht gehouden. Onduidelijk is of de raad deze uitgangspunten consequent heeft toegepast. Verder is niet duidelijk waarom het woonperceel van eiser 4 is aangewezen. Voor eiser 5 is onduidelijk wat als woonperceel moet worden beschouwd. De raad moet daarom een nieuwe beslissing nemen op het bezwaar van eisers.

JnB 2025, 1042

Voorzieningenrechter Rechtbank Limburg, 10-10-2025, [ECLI:NL:RBLIM:2025:9860](#)

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Venlo, verweerder.

Omgevingswet 5.1 lid 1 onder a, 5.5 lid 2 onder c

Besluit bouwwerken leefomgeving (Bbl) 2.22, 2.29 onder d sub 3

Omgevingsplan gemeente Venlo

OMGEVINGSWET. HANDHAVING. VERGUNNINGVRIJ. Opleggen drielast onder dwangsom i.v.m. gebouwde tuinbouwkassen. I.c. wordt geoordeeld dat sprake is van overtredingen, alle eisers overtreder zijn en verweerder ook overigens de lasten mocht opleggen. Ook de invorderingsbeschikkingen zijn rechtmatig. Last 1 ziet op de zonnepanelen op het kasdak en de waterbassins en de daarbij horende omvormers. Eisers zijn van mening dat het plaatsen van de zonnepanelen als kasdak op grond van artikel 2.27 en 2.29 van het Bbl vergunningvrij is nu alle omvormers voor het nemen van het bestreden besluit aan de binnenzijde van de kas zijn geplaatst. Volgens de voorzieningenrechter regelt - kort gezegd - artikel 2.2910 van het Bbl een aantal gevallen waarin bepaalde activiteiten vergunningvrij worden geacht, waaronder het plaatsen van zonnepanelen indien de bijbehorende installatie aan de binnenkant van het gebouw is geplaatst. Artikel 2.22 van het Bbl bepaalt dat deze artikelen niet van toepassing zijn, en het plaatsen van zonnepanelen dus wel vergunningplichtig is, wanneer de zonnepanelen worden geplaatst op een bouwwerk dat is gebouwd, in stand wordt gehouden of wordt gebruikt zonder de daarvoor vereiste omgevingsvergunning. Het plaatsen van de zonnepanelen in het kasdak is niet vergunningvrij. De door eisers genoemde uitspraak ABRS 05-12-2028, [ECLI:NL:RVS:2018:3968](#) brengt de voorzieningenrechter niet tot een ander oordeel, omdat het daarin gaat om een legaal gebouwd en in gebruik zijnd hoofdgebouw. Daarvan is hier geen sprake.

JnB 2025, 1043

Rechtbank Oost-Brabant, 10-10-2025, [ECLI:NL:RBOBR:2025:6283](#)

Omgevingswet 5.21 lid 2

Besluit kwaliteit leefomgeving (Bkl) 8.0a lid 2

OMGEVINGSWET. OMGEVINGSVERGUNNING. BOPA. ETFAL. Verlenen

omgevingsvergunning realiseren opvanglocatie huisvesting Oekraïense vluchtelingen.

Einduitspraak na tussenuitspraak van 28-05-2025 [ECLI:NL:RBOBR:2025:3066](#). I.c. wordt geoordeeld dat sociale veiligheid en overlast aspecten zijn die het college bij de beoordeling of sprake is van een evenwichtige toedeling van functies aan locaties moet betrekken bij zijn besluitvorming. De nieuwe functie, waarbij een grote groep mensen gaat wonen in het centrum op een plek waar wonen eerst niet was toegelaten, heeft een effect op de fysieke leefomgeving dat het college zal moeten beoordelen.

De rechtbank ziet evenwel niet in dat de manier waarop groepen mensen integreren in de lokale gemeenschap een aspect is dat het college bij zijn beoordeling van een evenwichtige toedeling van functies aan locaties moet betrekken. Het college dient alleen te beoordelen wat de gevolgen zijn van de toevoeging van een grote woonlocatie in het centrum van Boxtel. Het college heeft in het herstelbesluit voldoende waarborgen opgenomen om te zorgen dat de eventuele gevolgen voor de sociale veiligheid van de omgeving daar beperkt blijven tot een aanvaardbaar niveau.

JnB 2025, 1044

Tussenuitspraak Rechtbank Zeeland-West-Brabant, 30-09-2025, [ECLI:NL:RBZWB:2025:6534](#)

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Alphen-Chaam. Omgevingswet

Besluit kwaliteit leefomgeving (Bkl) 8.0a lid 2, 8.0b lid 1 onder a

OMGEVINGSWET. OMGEVINGSVERGUNNING. WEIGERING. BOPA. ETFAL. Weigering

omgevingsvergunning starten nevenactiviteiten (boerderijwinkel en workshops en proeverijen) bij agrarisch bedrijf. I.c. wordt geoordeeld dat het bestreden besluit onzorgvuldig is voorbereid en onvoldoende is gemotiveerd. Van het college had een actievere houding verwacht mogen worden ten aanzien van de gebreken in het primaire besluit. Het Bkl verwacht een actievere beoordeling van het bevoegde gezag. Verwijzing naar rechtbank Oost-Brabant 29-10-2024, [ECLI:NL:RBOBR:2024:5114](#) en rechtbank Noord-Nederland 05-04-2025, [ECLI:NL:RBNNE:2025:1419](#). Het college moet actiever zijn bij de beoordeling van een aanvraag voor een omgevingsvergunning voor een bopa. Dat geldt niet alleen voor de fase van de vergunningverlening maar doet zich ook voor in de bezwaarfase.

AANVRAAG. WIJZIGEN. AANVULLEN. Volgens ook de vaste jurisprudentie van vóór inwerkingtreding van de Ow en het Bkl, die naar het oordeel van de rechtbank nog steeds geldt, is het college gerechtigd en in bepaalde gevallen zelfs verplicht om de indiener van een aanvraag in de gelegenheid te stellen zijn aanvraag zodanig te wijzigen of aan te vullen, dat geconstateerde beletselen voor het verlenen van de vergunning worden weggenomen. Daarbij zal het moeten gaan om wijzigingen van ondergeschikte aard, waarvoor geen nieuwe aanvraag is vereist.

Overige jurisprudentie Omgevingswet:

- Rechtbank Amsterdam, 10-10-2025, [ECLI:NL:RBAMS:2025:7458](#)
- Voorzieningenrechter Rechtbank Den Haag, 07-10-2025, [ECLI:NL:RBDHA:2025:18498](#)
- Voorzieningenrechter Rechtbank Noord-Holland, 15-09-2025, [ECLI:NL:RBNHO:2025:11730](#)
- Voorzieningenrechter Rechtbank Noord-Holland, 01-09-2025, [ECLI:NL:RBNHO:2025:11726](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Wabo

JnB 2025, 1045

MK ABRS, 15-10-2025, [ECLI:NL:RVS:2025:4953](#)

college van burgemeester en wethouders van Nijmegen.

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) 2.1, 8.2a

Haven- en Kadeverordening 2016

WABO. HANDHAVING. OVERTREDING. Afwijzing handhavingsverzoek optreden woonboten.

I.c. wordt geoordeeld dat sprake is van een situatie als bedoeld in artikel 8.2a, tweede lid, van de Wabo. Dit betekent dat de woonboten gelijk worden gesteld met bouwwerken waarvoor een vergunning als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder a en c, van die wet is verleend en dat bij een onverkorte toepassing van deze bepaling zich geen overtreding voordoet. Het college heeft zich terecht op het standpunt gesteld dat de Haven- en Kadeverordening 2016 niet van toepassing is op de woonboten, zodat er tot 1 januari 2018 van een vergunningplicht voor de woonboten op grond van deze verordening geen sprake was. Geen grond wordt gezien voor het oordeel dat de gelijkstelling in artikel 8.2a, tweede lid, niet van toepassing is op het gebruik van een woonboot in strijd met de bestemming.

Appellante en andere worden niet gevolgd in hun betoog dat de gelijkstelling alleen geldt als in een verordening expliciet is bepaald dat een vergunning of ontheffing voor een woonboot op de peildatum niet was vereist.

EVENREDIGHEIDSBEGINSEL. Aan een toetsing aan het evenredigheidsbeginsel wordt hier niet toegekomen. Uit de uitspraak van 20 november 2024, [ECLI:NL:RVS:2024:4723](#), onder 12.4.1.1, volgt namelijk dat het buiten toepassing laten van een wettelijke bepaling, zoals in dit geval artikel 8.2a, tweede lid, van de Wabo, zou betekenen dat een overtreding wordt aangenomen, zonder dat deze voortvloeit uit de wettelijke voorschriften zoals die golden ten tijde van de gedraging. In dit geval zou dan een overtreding van artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder a en c, van de Wabo worden aangenomen, terwijl zoals hiervoor is overwogen, uit artikel 8.2a, tweede lid, van de Wabo juist voortvloeit dat van een overtreding toentertijd geen sprake was. Een dergelijke invulling van de contra-legen toepassing van algemene rechtsbeginselen of (ander) ongeschreven recht zou op onaanvaardbare wijze in strijd zijn met het rechtszekerheidsbeginsel en het legaliteitsbeginsel, zoals dat voor handhaving ook in artikel 5:4, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht is neergelegd. De rechtbank heeft terecht geen aanleiding gezien artikel 8.2a, tweede lid, van de Wabo buiten toepassing te laten.

JnB 2025, 1046

ABRS, 15-10-2025, [ECLI:NL:RVS:2025:4940](#)

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Meierijstad.

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) 2.2

Wet algemene regels herindeling (Wet Arhi) 28, 29

Bomenverordening gemeente Meierijstad 2018

APV Veghel 2012

WABO. OMGEVINGSVERGUNNING. KAPPEN. Herroepen omgevingsvergunningen kappen bomen. Anders dan de rechtbank is de Afdeling van oordeel dat hoofdstuk 4, afdeling 3, van de APV Veghel 2012 niet opnieuw geldend is geworden in de zin van artikel 29 van de Wet Arhi. Deze afdeling van de APV Veghel 2012 is namelijk alleen van toepassing verklaard op het gebied van de voormalige gemeente Veghel, en niet op het gehele gebied van de gemeente Meierijstad. Ingevolge artikel 29 van de Wet Arhi kan het bevoegde orgaan van de nieuwe gemeente voor afloop van de in artikel 28 bedoelde termijn een voorschrift als in dat artikel alleen voor het gehele gebied van de gemeente geldend verklaren en niet slechts voor een gedeelte. Ten tijde van het besluit op bezwaar van 13 oktober 2021 gold op grond van artikel 19, derde lid, van de Bomenverordening daarom geen vergunningplicht voor het kappen van de bomen. Dit betekent dat het college de gevraagde omgevingsvergunning terecht heeft geweigerd.

JnB 2025, 1047

MK ABRS, 15-10-2025, [ECLI:NL:RVS:2025:4956](#)

college van burgemeester en wethouders van Gorinchem.

Algemene wet bestuursrecht (Awb) 8:69a

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) 2.1, 2.12

Besluit omgevingsrecht (Bor) Bijlage II artikel 4 aanhef en onderdeel 9

WABO. OMGEVINGSVERGUNNING. RELATIVITEIT EN GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING.

Verlenen omgevingsvergunning verbouwen kantoorpand tot fitnessclub. I.c. wordt geoordeeld dat de norm van een goede ruimtelijke ordening in artikel 2.12, eerste lid, van de Wabo, gelet op het in artikel 8:69a van de Awb neergelegde relativiteitsvereiste, kennelijk niet

strekt tot bescherming van de belangen van Vida en Inspire Fitness Club. Weliswaar hebben zij de deugdelijkheid van de rapporten van LBP en BRO betwist, en hebben zij twee tegenrapporten van BlackBoxConsultancy overgelegd, maar daarmee hebben zij niet aannemelijk gemaakt dat het verlenen van de omgevingsvergunning leidt tot relevante leegstand bij hun ondernemingen. Verwijzing naar ABRS 13-04-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:1086](#), onder 5.1. **GELIJKHEIDSBEGINSEL EN VERTROUWENSBEGINSEL.** Verwijzing naar ABRS 16-03-2016, [ECLI:NL:RVS:2016:732](#), onder 18.1. I.c. wordt geoordeeld dat het beroep van Vida en Inspire Fitness Club op het gelijkheidsbeginsel en vertrouwensbeginsel niet slaagt, zodat de rechtbank terecht heeft overwogen dat geen grond bestaat voor een correctie op het relativiteitsvereiste.

JnB 2025, 1048

Voorzieningenrechter ABRS, 15-10-2025, [ECLI:NL:RVS:2025:4911](#) (niet gepubliceerd op rechtspraak.nl)

college van burgemeester en wethouders van Meierijstad.

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo)

WABO. OMGEVINGSVERGUNNING. TEGELEN-JURISPRUDENTIE. Verlenen

omgevingsvergunning bouw 42 woningen. I.c. wordt geoordeeld dat, nu verzoeker enkele dagen na het indienen van een (pro forma) bezwaarschrift tegen die vergunning een verzoek om schorsing van het bestemmingsplan heeft ingediend, waarmee hij beoogde te voorkomen dat het college aan een bestemmingsplan toetst dat wel in werking is getreden maar nog niet onherroepelijk is geworden, het naar voorlopig oordeel op de weg van het college lag om de behandeling van dat verzoek af te wachten, alvorens een besluit op het bezwaar tegen de omgevingsvergunning te nemen. Het besluit wordt geschorst.

[...] 6. [verzoeker] betoogt dat de rechtbank niet heeft onderkend dat het college heeft gehandeld in strijd met het fair play-beginsel en het rechtszekerheidsbeginsel, door ondanks het op 13 november 2024 ingediende verzoek om schorsing van het bestemmingsplan, toch een beslissing te nemen op het bezwaarschrift op basis van het nog niet onherroepelijke bestemmingsplan.

6.1. Uit de zogenoemde Tegelen-jurisprudentie, die is neergelegd in de uitspraak van 21 december 1999 in zaak nr. H01.99.0245 (AB 2000, 78) en die ook onder de Wabo geldt, volgt dat door de vernietiging van een besluit tot vaststelling van een bestemmingsplan de rechtsgevolgen van de op basis van dat plan verleende omgevingsvergunningen voor bouwen niet ongedaan worden gemaakt. Zolang het bestemmingsplan in werking is, geldt dit als het toetsingskader voor het te nemen besluit op bezwaar. Indien het besluit op bezwaar onder vigeur van het nieuwe plan is genomen, dient daarop in beroep en hoger beroep bij de bestuursrechter niet te worden teruggekomen.

Uit deze rechtspraak volgt voorts dat indien na de inwerkingtreding van het nieuwe - nog niet in rechte onaantastbare - bestemmingsplan een aanvraag om een omgevingsvergunning voor bouwen wordt ingediend of ingewilligd, aan een belanghebbende die tegen die omgevingsvergunning opkomt een behoorlijke en praktisch bruikbare mogelijkheid moet worden geboden om het nieuwe bestemmingsplan alsnog door de voorzieningenrechter van de Afdeling buiten werking te doen stellen. Indien de bedoelde belanghebbende tegelijk met de indiening van het bezwaarschrift tegen de omgevingsvergunning bij het college een verzoek om schorsing van het nieuwe bestemmingsplan indient bij de voorzieningenrechter, ligt het in de rede dat het college niet op het bezwaar beslist alvorens de voorzieningenrechter zich over de gevraagde schorsing heeft uitgesproken. Schorst de voorzieningenrechter (alsnog) het besluit, dan geldt bij het besluit op bezwaar het oude plan als

toetsingskader. Is het besluit op bezwaar reeds genomen, dan zal de bestuursrechter in dit geval - anders dan in het algemeen - toch aan het oude plan moeten toetsen.

6.2. In dit geval heeft het college bij besluit van 13 januari 2025, dus vóór de uitspraak van de voorzieningenrechter op het verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening met betrekking tot het bestemmingsplan, een besluit genomen op het bezwaar van [verzoeker] tegen het besluit tot verlening van de omgevingsvergunning voor bouw. Nu [verzoeker] enkele dagen na het indienen van een (pro forma) bezwaarschrift tegen die vergunning een verzoek om schorsing van het bestemmingsplan heeft ingediend, waarmee hij beoogde te voorkomen dat het college aan een bestemmingsplan toetst dat wel in werking is getreden maar nog niet onherroepelijk is geworden, lag het naar voorlopig oordeel van de voorzieningenrechter op de weg van het college om de behandeling van dat verzoek af te wachten, alvorens een besluit op het bezwaar tegen de omgevingsvergunning te nemen. De voorzieningenrechter betreft hierbij dat het college, nog voordat er een inhoudelijk bezwaarschrift was ingediend, op de hoogte was van het schorsingsverzoek. Het college was er ook van op de hoogte dat dat verzoek binnen afzienbare termijn, namelijk op 16 januari 2025, bij de voorzieningenrechter zou worden behandeld. Dit is blijkens de stukken ook aan de orde gekomen tijdens de mondelinge behandeling van het bezwaar van [verzoeker] bij de Commissie rechtsbescherming Meierijstad op 8 januari 2025. Desondanks heeft de commissie op maandagochtend 13 januari 2025 schriftelijk advies aan het college uitgebracht over het bezwaar van [verzoeker] tegen de omgevingsvergunning en heeft het college nog diezelfde ochtend op het bezwaar beslist en de beslissing verzonden. De voorzieningenrechter is van oordeel dat door deze handelswijze de rechtsbescherming van de belanghebbende die tegen de omgevingsvergunning voor de activiteit bouwen wil opkomen, in het gedrang komt. [...]

Jurisprudentie Wabo-milieu:

- MK Rechtbank Den Haag, 24-09-2025, [ECLI:NL:RBDHA:2025:18382](#);
- MK Rechtbank Oost-Brabant, 10-10-2025, [ECLI:NL:RBOBR:2025:6286](#);
- Voorzieningenrechter Rechtbank Noord-Nederland, 14-10-2025, [ECLI:NL:RBNNE:2025:4165](#).

[Naar inhoudsopgave](#)

Natuurbescherming

JnB 2025, 1049

MK Rechtbank Noord-Nederland, 03-10-2025, [ECLI:NL:RBNNE:2025:4167](#)

college van gedeputeerde staten van de provincie Fryslân, het college.

Wet natuurbescherming (Wnb) 3.5 lid 1 3.8 lid 1, lid 5, 3.10 lid 1, 3.17 lid 1, lid 2, 3.24 lid 1

NATUURBESCHERMING. NATUURONTHEFFING. Verlenen ontheffing vangen en doden steenmarters ter bescherming van weidevogel(legsel)s. ANDERE BEVREDIGENDE OPLOSSING. I.c. wordt geoordeeld dat het college de keuze voor de ontheffingsgebieden onvoldoende heeft gemotiveerd. Het college heeft hiermee niet aannemelijk gemaakt dat het weidevogelbeheer in de ontheffingsgebieden daadwerkelijk op orde is. Daarmee is dan ook niet aannemelijk gemaakt dat optimaal weidebeheer geen andere bevredigende oplossing zou bieden. In de voorbije jaren is niet voldoende resultaat geboekt in creëren van een geschikte leefomgeving voor de weidevogels. Dat kan echter niet tot de conclusie leiden dat er geen

andere bevredigende oplossing bestaat. Daarmee is in elk geval niet voldoende gemotiveerd dat wordt voldaan aan alle (cumulatieve) voorwaarden waaraan een ontheffing op grond van de wet moet voldoen. **EVENREDIGHEID**. Gezien het strikte karakter van artikel 3.8, vijfde lid, van de Wnb en de strenge voorwaarden die daarvoor gelden, kan een ontheffing alleen worden verleend voor het doden van een aantal dieren als het aantal dieren niet groter is dan strikt noodzakelijk. Het college heeft onvoldoende gemotiveerd waarom er een ontheffing is verleend voor 429 steenmarters. Uit de verklaringen van het college ter zitting blijkt namelijk dat bij het verlenen van de ontheffing niet is beoordeeld of er ook ontheffing kon worden verleend voor het vangen en doden van een kleiner aantal steenmarters.

JnB 2025, 1050

Rechtbank Den Haag, 24-09-2025, [ECLI:NL:RBDHA:2025:18378](#)

college van gedeputeerde staten van Zuid-Holland.

Wet natuurbescherming (Wnb) 2.7, 2.8

NATUURBESCHERMING. NATUURVERGUNNING. Verlenen natuurvergunning vogelspottershuisje in duinrand. **AERIUS-BEREKENING.** I.c. wordt geoordeeld dat het college door ambtshalve nieuwe berekeningen uit te voeren de grondslag van de aanvraag niet heeft verlaten. Het college heeft slechts de houdbaarheid gecontroleerd van de door vergunninghouder uitgevoerde berekeningen. **STIKSTOFEFFECTEN IN REALISATIE- EN GEBRUIKSFASE.** Geen grond voor het oordeel dat deze effecten zijn onderschat. Uit rechtspraak van de hoogste bestuursrechter volgt dat het een reëel en aannemelijk uitgangspunt is dat mobiele werktuigen klasse stage IV worden ingezet. Verwijzing naar **ABRS 17-08-2022**, [ECLI:NL:RVS:2022:2334](#). Nu de aanvraag, het Memo Stikstof en de **AERIUS-berekeningen** deel uitmaken van de omgevingsvergunning, is vergunninghouder gehouden het project uit te voeren met inachtneming van de uitgangspunten die ten grondslag liggen aan de stikstofberekeningen. De inzet van mobiele werktuigen uit klasse stage IV is daarmee voldoende geborgd. **OVERIGE EFFECTEN. CUMULATIEVE EFFECTEN.** Gesteld noch gebleken is dat in het betrokken gebied sprake is van natuurvergunde projecten die nog niet (geheel) zijn gerealiseerd. Niet in geschil is dat de verstoringen waar eisers op doelen het gevolg zijn van activiteiten – met name de aanwezigheid van mensen in het gebied – waarvoor geen natuurvergunning is verleend. Het college heeft deze effecten niet hoeven meenemen bij de beoordeling van de mogelijke cumulatie van effecten bij het vergunnen van het vogelspottershuisje. Verwijzing naar **ABRS 23-07-2025**, [ECLI:NL:RVS:2025:3427](#).

[Naar inhoudsopgave](#)

Volksverzekeringen

JnB 2025, 1051

Rechtbank Rotterdam, 11-08-2025, [ECLI:NL:RBROT:2025:9571](#)

Raad van Bestuur van de Sociale Verzekeringsbank, verweerder.

Algemene kinderbijslagwet (AKW) 7 lid 1, 18 lid 4

Besluit uitvoering kinderbijslag (Buk)

Beleidsregel “Kinderbijslagbetaling bij gescheiden huishoudens; echtscheiding en co-ouderschap” (SB1096)

KINDERBIJSLAG. CO-ouderschap. Nu eiser en zijn ex-partner [naam kind] in termen van verweerders beleid in gelijke mate verzorgen en onderhouden, is sprake van co-ouderschap. Dat het gerechtshof in zijn beschikking heeft bepaald dat de hoofdverblijfplaats van [naam kind] bij eiser is en dat de rechtbank daar in haar beschikking niet van is afgeweken, heeft verweerder niet relevant hoeven te oordelen in het licht van het feitelijke verzorgen en onderhouden. Nu eiser en zijn ex-partner ten slotte geen afspraken hebben gemaakt over de verdeling van de kinderbijslag en de rechter over die verdeling niet heeft geoordeeld, heeft verweerder terecht bepaald dat de kinderbijslag in gelijke mate wordt uitbetaald. Ongegrond beroep.

[Naar inhoudsopgave](#)

Sociale zekerheid overig

JnB 2025, 1052

MK CRvB, 09-10-2025, [ECLI:NL:CRVB:2025:1485](#)

CIZ

Wet langdurige zorg (Wlz) 3.2.1

Besluit langdurige zorg (Blz)

WLZ. Appellant heeft een intensieve zorgbehoefte. De Raad is echter van oordeel dat geen sprake is van een noodzaak tot permanent toezicht of 24 uur per dag zorg in de nabijheid ter voorkoming van ernstig nadeel. De medisch adviseur heeft afdoende gemotiveerd dat voor de verslikproblemen kan worden volstaan met zorg op geplande momenten, eventueel in combinatie met zorg op afroep. Over de bloedaandoening en de daaruit voortvloeiende risico's bij een eventuele val heeft de medisch adviseur op inzichtelijke wijze toegelicht dat appellant zijn zorgbehoefte zelf kan inschatten en in staat kan worden geacht op relevante momenten hulp in te roepen. Niet gebleken is dat appellant de benodigde hulp niet zonder ernstig nadeel kan afwachten. Aangevallen uitspraak bevestigd.

[Naar inhoudsopgave](#)

Bestuursrecht overig

AVG

JnB 2025, 1053

MK ABRS, 15-10-2025, [ECLI:NL:RVS:2025:4921](#)

Autoriteit Persoonsgegevens (AP).

Algemene verordening gegevensbescherming (AVG) 52 lid 1 en 2, 58 lid 2 aanhef en onder c

AVG. HANDHAVING. BELEID. Afwijzing klacht over International Card Services B.V. (ICS).

Verwijzing naar uitspraak ABRS van 13-12-2023, [ECLI:NL:RVS:2023:4624](#) (r.o. 6.1). I.c. heeft de AP vastgesteld dat technisch onderzoek naar de door ICS gebruikte applicaties

noodzakelijk is om vast te stellen of er sprake is van een overtreding. De AP heeft zich onder verwijzing naar de beleidsregels op het standpunt mogen stellen dat een nader onderzoek niet doeltreffend en doelmatig is. Daarbij heeft de AP zich op grond van de focuspunten op het standpunt mogen stellen dat de maatschappelijke betekenis van het nader onderzoek beperkt zou zijn omdat de klacht van appellante niet ziet op een van de focuspunten van de prioriteringscriteria, en er verder geen sprake was van bijzondere omstandigheden die aan toepassing van de prioriteringscriteria in de weg staan. De AP heeft daarbij mogen betrekken dat appellante zich over dezelfde vermeende overtreding ook heeft gewend tot de civiele rechter.

TOEZICHTHOUDER. Het betoog van appellante dat de AP ten onrechte haar aanbod heeft afgewezen om het onderzoek te bekostigen, slaagt niet. Terecht is overwogen dat dit aanbod zich niet verdraagt met de onafhankelijke rol van de toezichthouder. Ingevolge artikel 52, tweede lid, van de AVG, blijven de leden van een toezichthoudende autoriteit namelijk vrij van al dan niet rechtstreekse externe invloed.

DIGITALE OVERHEID. Het betoog dat ICS onder het aandachtspunt ‘digitale overheid’ in de beleidsregels valt omdat het eigendom van een staatsbedrijf is, slaagt ook niet. De AP heeft namelijk beleidsruimte ten aanzien van de reikwijdte van de aandachtspunten uit de beleidsregels. De AP heeft toegelicht dat de toepasselijkheid van het aandachtspunt ‘digitale overheid’ wordt beoordeeld aan de hand van de rechtsvorm van de onderneming. Daarbij hoefde de AP niet bij de beoordeling te betrekken of de overheid aandeelhouder is van die onderneming. Omdat ICS een privaatrechtelijke rechtspersoon is, namelijk een besloten vennootschap, heeft de AP heeft zich op het standpunt mogen stellen dat ICS niet onder het aandachtspunt ‘digitale overheid’ valt.

[Naar inhoudsopgave](#)

Gewasbeschermingsmiddelen

JnB 2025, 1054

MK CBb, 14-10-2025, [ECLI:NL:CBB:2025:549](#)

college voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden (Ctgb).

Habitatrichtlijn 6

Gewasbeschermingsverordening 75 lid 1

Wet gewasbeschermingsmiddelen en biociden (Wgb)

Wet natuurbescherming (Wnb)

GEWASBESCHERMINGSMIDDELEN. GLYFOSAAT. NATURA 2000. Toelating aantal gewasbeschermingsmiddelen op basis van glyfosaat. Het College ziet in de gewasbeschermingsverordening geen aanknopingspunten voor het oordeel dat het Ctgb naast de toetsing van de daarin neergelegde criteria ook artikel 6 van de Habitatrichtlijn moet toepassen. De bepalingen uit artikel 6 van de Habitatrichtlijn zijn geïmplementeerd in de tot 1 januari 2024 geldende Wnb (en per 1 januari 2024 in de Omgevingswet). In deze regelgeving zijn gedeputeerde staten het bevoegde gezag, en niet het Ctgb. De toets die het Ctgb aanlegt voor aanvragen om toelating van een gewasbeschermingsmiddel is ook een andere toets dan de toets in het kader van de Wnb. Verwijzing naar ABRS 02-04-2025, [ECLI:NL:RVS:2025:1428](#).

[Naar inhoudsopgave](#)

Open overheid

JnB 2025, 1055

Voorzieningenrechter ABRS, 15-10-2025, [ECLI:NL:RVS:2025:4898](#) (niet gepubliceerd op rechtspraak.nl).

college van gedeputeerde staten van Zuid-Holland, verzoeker.

Wet open overheid (Woo) 4.6

WOO. MISBRUIK VAN RECHT. Niet-ontvankelijkverklaring bezwaar tegen buiten behandelingstelling verzoek om openbaarmaking omdat sprake zou zijn van misbruik van recht. De rechtbank heeft het beroep van wederpartij gegrond verklaard. Volgens de rechtbank kan niet worden vastgesteld dat het college onverwijld, nadat is gebleken dat sprake zou zijn van misbruik van recht, het verzoek buiten behandeling heeft gesteld. De voorzieningenrechter stelt vast dat de vraag of wederpartij misbruik van het recht maakt om een Woo-verzoek in te dienen en het college het verzoek daarom onverwijld buiten behandeling heeft kunnen laten een uitleg van artikel 4.6 Woo noodzakelijk maakt. Dit is een vraag die in de bodemprocedure moet worden beoordeeld. Schorst de uitspraak van de rechtbank.

[...] 2. De rechtbank heeft het beroep van [wederpartij] gegrond verklaard. Volgens de rechtbank kan niet worden vastgesteld dat het college onverwijld, nadat is gebleken dat sprake zou zijn van misbruik van recht, het verzoek buiten behandeling heeft gesteld. De rechtbank overweegt dat niet valt in te zien waarom zeven tot tien dagen, na het bekend worden van het vermeende misbruik van recht, moest worden gewacht met het besluiten tot het buiten behandeling stellen van het Woo-verzoek. Om die reden kan het college [wederpartij] geen misbruik van recht tegenwerpen. Daarom heeft de rechtbank het besluit van 22 januari 2025 vernietigd, het besluit van 4 oktober 2024 herroepen en bepaald dat het college binnen twaalf weken een nieuw besluit moet nemen op het verzoek van [wederpartij].

[...] 6. De voorzieningenrechter oordeelt dat geen aanknopingspunten bestaan voor het oordeel dat het college misbruik zou maken van de bevoegdheid om een voorlopige voorziening in te dienen. De voorzieningenrechter stelt vast dat de vraag of [wederpartij] misbruik van het recht maakt om een Woo-verzoek in te dienen en het college het verzoek daarom onverwijld buiten behandeling heeft kunnen laten een uitleg van artikel 4.6 Woo noodzakelijk maakt. Dit is een vraag die in de bodemprocedure moet worden beoordeeld. Gelet daarop zal de voorzieningenrechter geen voorlopig oordeel geven en zal hij de betrokken belangen tegen elkaar afwegen.

6.1. Anders dan wanneer in een Woo-zaak de rechtbank een bestuursorgaan opdraagt om documenten openbaar te maken, gaat het in deze zaak om de vraag of het college gehouden is een inhoudelijk besluit te nemen op het omvangrijke Woo-verzoek van [wederpartij]. Afwijzing van het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening zou betekenen dat het college gehouden is gevolg te geven aan de uitspraak van de rechtbank en documenten openbaar moet maken, terwijl het zich gemotiveerd op het standpunt heeft gesteld dat [wederpartij] misbruik van recht maakt en het verzoek daarom op grond van artikel 4.6 van de Woo buiten behandeling mocht worden gesteld. De voorzieningenrechter is daarom van oordeel dat het belang van het college om geen uitvoering te hoeven geven aan de uitspraak van de rechtbank zwaarder weegt dan het belang van [wederpartij] bij een inhoudelijk besluit op zijn Woo-verzoek. Daarbij betreft de voorzieningenrechter dat

[wederpartij] niet aannemelijk heeft gemaakt dat openbaarmaking van de gevraagde documenten op korte termijn noodzakelijk is of daarbij op dit moment een bijzonder belang bestaat en dat [wederpartij] heeft volstaan met verwijzing naar het algemeen belang bij openbaarmaking van documenten. Desgevraagd heeft het college ter zitting verklaard dat het, mocht de Afdeling in de bodemprocedure het oordeel van de rechtbank bevestigen, binnen vier weken na die uitspraak een inhoudelijk besluit zal nemen. Daarop heeft de voorzieningenrechter medegedeeld dat hij zal bevorderen dat in het eerste kwartaal van 2026 de zaak inhoudelijk zal worden behandeld op een zitting, zodat de gewenste duidelijkheid kan worden verkregen over de uitleg van artikel 4.6 van de Woo.

7. Gelet hierop ziet de voorzieningenrechter aanleiding om de uitspraak van de rechtbank te schorsen, totdat de Afdeling in de bodemprocedure uitspraak heeft gedaan. Dat betekent dat het college voorlopig geen inhoudelijk besluit hoeft te nemen op het verzoek van [wederpartij]. [...]

JnB 2025, 1056

ABRS, 15-10-2025, [ECLI:NL:RVS:2025:4933](#)

college van burgemeester en wethouders van Noordwijk.

Wet openverheid (Woo) 4.2

WOO. VERZOEK. Gedeeltelijke openbaarmaking documenten. Het geschil gaat alleen nog over de vraag of het college de bijlage bij een e-mail van 10 november 2015, bestaande uit een tekening die volgens de verzoeker relevant kan zijn bij een langslepende bouwvergunningsprocedure, in gedigitaliseerde vorm heeft en daarom ook zou moeten verstrekken. Met de rechtbank is de Afdeling van oordeel dat het gelet op de toelichting over de overdracht van taken naar een andere dienst geloofwaardig is dat het college de originele, digitale bijlage niet meer heeft. Verder strekt artikel 3 van de Archiefwet 1995 niet zo ver dat het college documenten in elke vorm waarin hij die heeft verkregen moet archiveren en dit blijkt evenmin uit andere wetgeving ten tijde van belang. Het college heeft in dit geval de e-mail met bijlage van 10 november 2015 gearchiveerd en verstrekt en alleen al hierdoor doet zich geen situatie voor als bedoeld in artikel 4.2, tweede lid, van de Woo op grond waarvan het college informatie had moeten vorderen. Zoals de rechtbank tot slot terecht heeft overwogen, heeft het college aan zijn zorgplicht voldaan door in dit geval tevergeefs navraag te doen bij verschillende partijen die zelf, dan wel via door hun ingeschakelde gemachtigden, wellicht nog in het bezit konden zijn van de digitale tekening.

[Naar inhoudsopgave](#)

Persoonsgegevens

JnB 2025, 1057

MK ABRs, 15-10-2025, [ECLI:NL:RVS:2025:4945](#)

minister van Defensie.

Wet politiegegevens (Wpg) 25

WPG. PERSOONSgegevens. Het betoog van appellant komt er op neer dat er meer politiegegevens moeten zijn dan waarin hij inzage heeft gekregen. Ook in Wpg-zaken geldt dat, wanneer een bestuursorgaan stelt dat na onderzoek is gebleken dat een bepaald document niet of niet meer bij hem berust en een dergelijke mededeling niet ongeloofwaardig

voorkomt, het in beginsel aan degene die om informatie verzoekt, is om aannemelijk te maken dat, in tegenstelling tot de uitkomsten van het onderzoek door het bestuursorgaan, dat document toch onder het bestuursorgaan berust. Verwijzing naar ABRS 02-07-2025, [ECLI:NL:RVS:2025:2941](#). I.c. wordt geoordeeld dat het aan appellant is om aannemelijk te maken dat de KMar nog meer gegevens over hem verwerkt dan weergegeven in het besluit van 9 januari 2023. Appellant is daarin niet geslaagd. Appellant heeft namelijk niets concreets aangevoerd om aannemelijk te maken dat de minister nog meer gegevens over hem verwerkt.

[Naar inhoudsopgave](#)

Verklaring omtrent het gedrag

JnB 2025, 1058

MK ABRS, 15-10-2025, [ECLI:NL:RVS:2025:4922](#)

minister voor Rechtsbescherming (thans: de staatssecretaris van Justitie en Veiligheid).

Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens (Wjsg) 28, 35 lid 1, 36 lid 1

Besluit justitiële en strafvorderlijke gegevens 7 lid 1 aanhef en onder a
Beleidsregels VOG-NP-RP 2018

VOG. OBJECTIEVE CRITERIUM. Indien een bestuursorgaan vooruitlopend op het oordeel van de strafrechter feiten uit een strafdossier aan een besluit ten grondslag legt, kan de uitkomst van de strafzaak nader licht werpen op die feiten. Een latere uitspraak van de strafrechter over die feiten is namelijk een bewijsstuk over de feiten waarop het besluit is gebaseerd. Verwijzing naar ABRS 24-11-2021, [ECLI:NL:RVS:2021:2623](#). De minister baseert zijn besluit onder meer op de in het JDS [Justitieel Documentatiesysteem] vermelde gegevens. Wanneer hij zijn besluit baseert op een in het JDS vermeld strafbaar feit, houdt dat een aanname in dat de aanvrager een strafbaar feit heeft gepleegd of vermoedelijk heeft gepleegd. Indien de betrokkene de vermelding uit het JDS gemotiveerd betwist, bijvoorbeeld door te wijzen op een in beroep of hoger beroep gegeven vrijspraak, zal de minister nader moeten motiveren waarom desondanks sprake was van een redelijke verdenking van een strafbaar feit. Verwijzing naar ABRS 24-07-2019, [ECLI:NL:RVS:2019:2536](#). I.c. wordt het besluit vernietigd wegens strijd met het vereiste van een deugdelijke motivering als bedoeld in artikel 7:12, eerste lid, van de Awb. De minister wordt opgedragen om een nieuw besluit te nemen op het bezwaar.

[Naar inhoudsopgave](#)